

Roodkapje (Personeelperspectief)

Roodkapje heeft haar naam gekregen van haar moeder omdat ze een rood kapje had gekregen. Roodkapje kreeg van haar moeder de opdracht om eten te brengen naar oma. Roodkapje pakte haar fiets en ging het bos in.

Onderweg kwam ze een paar mooie bloemen tegen die ze wou meenemen als verrassing voor oma. Toen kwam er een wolf en hij vroeg: "Wat ben je aan het doen?" Roodkapje zei: "Ik ben op weg naar oma, maar toen kwam ik deze mooie bloemen tegen en wou ze meenemen als verrassing." De grote

boze wolf zei: "Ik had in de verte nog veel mooie bloemen gezien, je zou daar echt is een kijkje moeten gaan nemen. Roodkapje ging naar de plek en zag inderdaad veel mooie bloemen. Ze nam de mooiste mee en vertrok naar

oma. Roodkapje klopte op de deur van oma's huis en ze zei dat ze binnen mocht komen. Oma zag er raar uit, vond Roodkapje. Ze had een grote mond en lange, harige armen. Roodkapje vroeg waarom ze een grote mond had en ze zei: "Zodat ik je makkelijker kan opeten." Ze pakte Roodkapje vast en at

haar op. Roodkapje zat samen met haar oma in de maag van de wolf. Opeens horen ze allebei een schot. Het was de jager die hun kwam redden.

Hij sneed de wolf open en redde Roodkapje en oma.

Roodkapje (Vertellende ik-verteller)

Hallo, mijn naam is Roodkapje en ik ga je een heel eng verhaal vertellen. 10 jaar geleden, toen ik nog 11 jaar was, moest ik van mama eten gaan brengen naar oma. Ik vond dit ze er leuk. Ik pakte mijn fiets en reed het bos in.

Onderweg kwam ik een paar mooie bloemen tegen. Ik wou ze graag meenemen, maar toen kwam ik een grote wolf tegen. Hij vroeg aan me, wat ik aan het doen was en ik zei: "Ik was onderweg naar mijn oma maar toen zag ik deze bloemen en wou ze graag meenemen." De wolf zei tegen me: "In de verte waren nog heel veel mooie bloemen en dat je er een kijkje moeten gaan nemen." Toen reed ik naar die ene plek dat de wolf zei. Hij had inderdaad gelijk, er waren veel mooie bloemen hier. Toen ik de mooiste bloemen mee had genomen ging ik richting oma. Ik klopte op de deur en oma zei dat ik zelf binnen moest komen. Ik kwam en binnen ging naar oma. Ze lag op bed uitterusten. Ik keek naar oma en ze zag er heel raar uit. Ze had grote oren, een grote mond en lange armen. Ik vroeg: "Waarom heb je zo'n grote mond?" Hij antwoordde: "Om jou makkelijker op te eten." De wolf pakte me op en hij at me op. Ik zag helemaal niets in zijn maag. Ik rook alleen maar een slechte geur en ik voelde oma's voet tegen me aan. Opeens hoorde ik een knal. Ik zag weer licht, het was de jager die me had gered. Hij had de wolf gedood en de buik open gesneden. Sinds die dag ben ik bang van wolven.

Roodkapje (Belevende ik-verteller)

Ik ben Roodkapje. Ik heb van mama de taak gekregen om eten te brengen naar oma. Ik pak mijn fiets en ik rij naar het bos. Ik kijk rond me en ik vind veel mooie bloemen. Ik wil ze heel graag meenemen om oma te verrassen. Nu rij ik verder naar oma. Ik klop op de deuren en oma zegt dat ik binnen mag komen. Ik zie oma op het bed liggen en ik vind dat ze er zeer raar uitzie. Ik vraag aan haar waarom ze een super, grote mond heeft. Ze zei: "Zodat ik jou gemakkelijker kan opeten. Ik word heel bang en ik probeer zo snel mogelijk weg te gaan. Ik voel de dat de wolf me oppakt en me opeet. Ik ben in zijn maag terecht gekomen en zie oma daar zitten. Ik ben heel bang, want ik denk dat we er nooit meer uitkomen. Ik hoor een kogel die recht in onze richting komt. Ik kan weer het licht zien. Ik zie een jager die ons heeft gered. Ik heb de jager een dikke knuffel gegeven. Ik ben zo blij dat ik word gered."

Roodkapje (Auctoriele / Alwetendeverteller)

Er was eens een meisje dat een roodkapje had gekregen van haar moeder en daarom heette ze Roodkapje. Op een dag moest ze van haar moeder wat eten brengen naar haar oma. Ze wou dit heel graag doen. Ze pakte haar fiets en reed het bos in. Ze moest oppassen van haar moeder omdat er gevaarlijke dieren rond lopen in het bos. Tijdens de fietstocht, zag ze mooie bloemen. In de verte was er een boze

wolf in de struiken naar het meisje aan het kijken. De boze wolf had enorme honger. De boze wolf kwam naar het meisje en vroeg. Waarom pluk jij deze bloemen? Roodkapje vertelde dat ze onderweg was naar haar oma en dat ze nog wat meer bloemen wou meenemen. De wolf zei dat er in de verte nog een heleboel bloemen waren. Roodkapje ging naar de plek. De boze had nu meer tijd om naar de oma te gaan en om haar op te eten. De boze wolf

verkleedde zich als roodkapje en ging naar het huis van oma. Hij heeft de oma opgegeten en deed haar kleren aan. Toen Roodkapje op deur klopte, moest ze van oma zelf binnenkomen. Roodkapje kwam naar oma die

in bed lag. Ze vroeg: "Oma waarom heb je zo'n lange, harige armen?" "Dat is omdat ik je dan harder kan knuffelen." "Waarom heb je zo'n grote oren?"

"Hierdoor kan ik beter horen." Als laatste zei Roodkapje: "Waarom heb je zo'n grote mond, oma?" "Zodat ik jou makkelijker kan opeten." De boze wolf at Roodkapje helemaal en ging slapen. De wolf snurkte zo hard dat je het overal kon horen. Er was een tovenaars in de buurt en hij wou komen kijken of alles

goed ging met oma. Toen hij in het huis ging zag hij de wolf.

De tovenaars gebruikte een spreuk om Roodkapje en oma uit de wolf te halen.

